

[Alfred Jensen.]

den ikke har kunnet gennemføre folkepen- sionen, ej heller fremsætte forslag i denne samling. Det kunne jeg naturligvis, men det vil jeg ikke gøre. Nej, det, jeg bebrejder regeringen, er, at den ikke er kommet med forslag om, at første del af den skitse, der blev forelagt, blev realiseret allerede nu, altså forslag om, at grundbeløbet for rente- modtagerne blev forhøjet med 300 kr. for ægtepar og 200 kr. for enligstillede. Men et sådant forslag er regeringen ikke kommet med. Den mødte i stedet for med et halveret forslag. Jeg ville ikke have bebrejdet rege- ringen, om den havde indgået et kompromis, hvis den ikke havde kunnet få tilslutning her i tinget til forslaget. Men det var og må være dens pligt at møde med lovforsla- get her, og når den ikke kom med forslaget, er det udtryk for, at den ikke vil gå til en sådan forhøjelse. Og der skete det ganske karakteristiske, at det forslag, der blev vedtaget her, fik et andet og bedre indhold end det, regeringen fremsatte. Regeringen havde ikke ønsket at røre ved spørgsmålet om udjævning af forskellen mellem de 3 kommunegrupper, til trods for at den havde lovet det og havde hørt, at andre havde lovet det på vælgermøder. Men resultatet blev, inden lovforslaget gik herfra, at man i det mindste tog fat på en begyndende ud- ligning af forskellen. Jeg nævner det, fordi det er udtryk for viljen til at gennemføre eller forsøge på at få gennemført det, man har talt om overfor vælgerne, det man har fremkaldt forhåbninger om hos den dårligst stillede del af befolkningen.

På samme måde, kan jeg sige, forholder det sig med skattelettelsen. Man har også stillet skattelettelse i udsigt. Jeg har alle- rede udtalt mig om disse problemer, både ved behandlingen af ligningsloven, ved behandlingen af udskrivningsloven og ved skattelovskomplekssets fremsættelse. Men de lettelser, der er gennemført, tror jeg er af en så ringe beskaffenhed, at de overhovedet ikke kan ses, den dag skatteyderen mod- tager sin skatteblanket. Jeg ville tro, at det går i modsat retning, at de fleste vil notere sig, at de skal af med mere i kroner og øre, end de kom af med i fjor. Men det var ikke det, der blev lovet. Der blev talt om en bedre byrdefordeling, og det talte det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalund-

borg) også om i dag. Men vil de rige komme til at betale mere? Ønsker man overhovedet, at de skal det? Jeg rejser spørgsmålet, fordi det altid har været den opfattelse, man har haft, i det mindste den undskyldning, man har brugt, at når man ikke kan lægge større skat på de større indkomster, skyldes det, at skatteyderne ved fastsættelsen af ind- komsten har ret til at fradrage betalt skat. Nu har vi fået et forslag om, at statskatten ikke fremtidig skulle fradrages; men her står først finansministeren og erklærer sig villig til at give afkald på dette forslag, og i dag står det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og siger, at hvis man kan få den ændrede byrdefordeling uden, så har han ikke noget imod det. Men skulle vi dog ikke hellere få denne skattefra- dragsret helt afskrevet? Såvidt jeg skøn- nede under debatten, er der flertal for det her i tinget, idet retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, sagde, at skattefradragsretten er udhulet, den er ikke tidssvarende, og den kan forsvinde. Ja, der er altså flertal for, at den skal for- svinde, og når vi ved, at der skal en ændret byrdefordeling af beskatningen til, skal vi så ikke være enige om, at enten går man ind for skattefradragsrettens bortfald, eller også er det noget snak at sige, at der skal ske en ændring i byrdefordelingen her i landet. Man kan ikke tale med to tunger, som man ønsker. Enten må man holde på en ændret byrdefordeling, og så må vi have en ændring af skattelovgivningen, som gør det muligt at lægge større byrder på dem med de store indtægter, eller også må man høre op med den snak. Der findes naturligvis en tredje vej: at sætte statens udgifter ned, og det har jeg tidligere talt om, og det har jeg stillet forslag om, men heller ikke det vil jo ordføreren for rege- ringspartiet være med til. Både han og regeringens medlemmer og andre ordførere har sagt, at de skatter, der opkræves, skal fortsat opkræves — til trods for at man ved, at der er utilfredshed med skattetrykket, det være sig de direkte skatters tryk på manden med den lille og den mellemstore indkomst som den indirekte beskatning her i landet.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nævnte dernæst boliglove- ne og sagde, at her beundrede han mi-